

Anama Mektup

Bu gurbet ilinde garip kimsesim
Benim senden başka kimim var anam?
Sevincim, güvencim, benim her şeyim
Senin dilindeki dualar anam.

Kim sesiz yaşamak doğrusu çok zor
Her günüm gönlüme bir yeni dert kor.
Fakülte acmıyor, şehir acmıyor
Bana yaramadı bu diğer anam.

Aksam olur, gelir garip odaya,
Türküler söylerim dayanır cama
Bu mevsim şüphesiz bahardır ama
Bana görünmedi bu bahar anam.

Şimdi köyümüzde demek bahar mı?
Bahçeler mi güzel yoksa dağlar mı?
Nazlı çiçekler öper, koklar mı?
Kuşlar, kekkbekler, arılar anam.

Sine cennet gibi oldu mu her yer?
Tepeler, tarlalar, bahçeler, köyler.
Mor ömekselere ninni mi söyler,
Yamaçlardan akan her pınar anam?

Karıdan karşıya geldi mi dile?
Davalar, kavallar eski halyle.
Ekinler uzayıp çıktı mı bele,
Buse ne nasıldır, arpalar anam?

Dağların ardında gün ekilirken
Yemek yapar mısın, akşamı erken?
Sigirler dağlardan köye inerken
Evden emeşir mi danalar anam?

Ben miyim özünde, yüzünde şimdi?
İbir damla yas miyim gözünde şimdi?
İbir ağıt mı oldum sözünde şimdi?
Ağıtsız olamaz analar anam.

Biricik seodüğüm gönlümün var
Bana gözlerinde saklar baharı
Haziran sonlarında gözle yolları
Fersiz gözleriyle ihtiyar anam.

Senim gece gündüz düşündüklerim
Senin hasretindir yalnız kederim
Bütün komşulara selâm ederim
Mektubum şimdilik bu kadar anam.

Nuri Yüce